

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. D.**, bytom B., v zastúpení *Mgr. M. G.*, advokátom, so sídlom Š., proti žalovanému: **Katastrálny úrad v Nitre**, so sídlom Štefánikova trieda 69, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. Vo 37/2007-2/Kr zo dňa 18. januára 2008 a o náhrade trov konania, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 22.7.2010, č. k. 11S/45/2008-83, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 22.7.2010, č. k. 11S/45/2008-83 **z m e ň u j e** tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 132,39 EUR a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 256,70 EUR, na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Žalovanému odvolací súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením zo dňa 22.7.2010, č. k. 11S/45/2008-83, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu v sume 2.598,76 EUR.

Z odôvodnenia uvedeného uznesenia vyplýva, že krajský súd rozsudkom zo dňa 27.4.2010, č. k. 11S/45/2008-72 rozhodnutie Katastrálneho úradu v Nitre č. Vo 37/2007-2/Kr zo dňa 18.1.2008 podľa ust. § 250j ods. 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.6.2010. Rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania napadnuté odvolaním krajský súd odôvodnil v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. úspechom žalobcu v preskúmovacom konaní. Žalobcovi priznal trovy konania, ktoré spočívali z náhrady hotových výdavkov za súdny poplatok za podanú žalobu a za súdny poplatok za odvolanie vo výške 3.988,32 Sk, z trov právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby priznané podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (prevzatie a príprava zastupovania, podanie žaloby, účasť na súdnom pojednávaní, podanie odvolania) po 15.450,--Sk za úkon právnej pomoci a z náhrady režijného paušálu po 190,--Sk za úkon; teda 15.450,--Sk x4 + 19% DPH + 4x 190,--Sk, spolu 74.302,--Sk + 3.988,32 Sk t.j. spolu 78.290,32 Sk (2.598,76 EUR).

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zmenil podľa ust. § 220 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov konania neprizná. Namietal nesprávne právne posúdenie súdom prvého stupňa. Poukázal na skutočnosť, že žalobca v preskúmvacom konaní v danej veci nemal čo do žalobných dôvodov plný úspech, pretože v petite žaloby žiadal, aby súd zrušil v plnom rozsahu rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj prvostupňového správneho orgánu podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a/ ,b/, d/ O.s.p. a krajský súd najskôr rozsudkom č.k. 11S/45/2008-42 zo dňa 12.8.2008 žalobu ako nedôvodnú zamietol a neskôr rozsudkom č.k. 11S/45/2008-72 (v súvislosti so zrušujúcim rozsudkom NS SR sp. zn. 6Sžo/265/2008) preskúmvané rozhodnutie žalovaného č. Vo 37/2007-2/Kr podľa § 250j ods. 3 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyslovil názor, že v danom prípade boli jednoznačne dané dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 6 Sžo/32/2008 z 18.2.2009 ako aj na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 351/09-33 z 15.12.2009. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uvedenom rozhodnutí vylovil názor, že „dôvodom hodným osobitného zreteľa na strane žalovaného pre nepriznanie náhrady trov úspešnému žalobcovi iba sčasti, prípadne jej nepriznanie, môžu byť aj okolnosti, že žalobca mal z hľadiska žalobného petitu plný úspech, avšak vo vzťahu k žalobným dôvodom mal úspech čiastočný resp. žiadny“.

Žalobca sa na odvolanie žalovaného vyjadril tak, že žiadal napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdiť. Odvolanie žalovaného považoval za účelové. Nesúhlasil s dôvodmi, ktoré žalovaný uviedol v jeho odvolaní, najmä s tým, že by v danom prípade išlo o dôvody hodné osobitného zreteľa, s poukazom na to, že tieto musia existovať v okolnostiach prípadu, pričom je vylúčené o nich uvažovať, tak ako je to pri aplikácii ust. § 150 O.s.p. na strane správneho orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v zmysle ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní podľa §§ 212 a nasl. O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné len čiastočne.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p., ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 11S/45/2008-72 zo dňa 27.4.2010 vo veci samej rozhodol tak, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu - Katastrálneho úradu v Nitre,

č. Vo 37/2007-2/Kr zo dňa 18.1.2008 (napadnuté žalobou) podľa ust. § 250j ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením. Žalobca žalobou podanou na Krajský súd v Nitre v danej veci žiadal, aby súd preskúmal zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, domáhajúc sa jeho zrušenia a súčasne zrušenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. V žalobe namietal nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorému predchádzalo rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa. Dôvodil, že rozhodnutie Správy katastra Nitra ako aj napadnuté rozhodnutie Katastrálneho úradu Nitra vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, dospelo sa nimi k nesprávnym skutkovým zisteniam, k nesprávnym právnym záverom, na základe čoho došlo v oboch konaniach k nesprávne právnemu postupu, čo spôsobuje nesprávnosť, nepreskúmateľnosť a neplatnosť ich rozhodnutí. Súd prvého stupňa v odôvodnení uvedeného rozsudku konštatoval, že pokiaľ žalobca vytykal správnym orgánom oboch stupňov, že vec nesprávne právne posúdili, pokiaľ sa odvolávali na ust. § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka (OZ), teda na podmienky platnosti právneho úkonu – predloženej kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľností, že žaloba je dôvodná, pretože navrhovateľ vkladového konania na základe kúpnej zmluvy žiadal prvostupňový správny orgán o povolenie vkladu do katastra nehnuteľností v úmysle dosiahnuť vecnoprávne účinky podľa pripojenej kúpnej zmluvy. Z odôvodnenia rozsudku ďalej vyplýva, že prvostupňový súd dospel k záveru, že žalovaný sa náležite neriadil zásadami uvedenými v druhom oddieli katastrálneho zákona, upravujúceho zápisy práv k nehnuteľnostiam – vkladové konanie, z ktorých dôvodov je potrebné jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, v ktorom v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu zo dňa 25.11.2009 je potrebné sa dôsledne vysporiadať s tvrdeniami žalobcu, že predložené kúpne zmluvy boli podpísané oboma účastníkmi a ak odstupom času nedošlo k zmene dôkaznej a skutkovej situácie, vypočúť zástupcu predávajúceho a vysporiadať sa i s ust. § 40 ods. 3 OZ. Súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal tiež na to, že až po vyjasnení základnej otázky, či ide o vadu prílohy, ktorá by bránila rozhodnúť o podanom návrhu, alebo či ide o nedostatok spočívajúci v hmotnoprávnej podmienke listiny, ktorá mala byť podkladom na zmenu zápisu vlastníckeho práva a doplnení dokazovania v danej veci bude možné vo veci rozhodnúť o podanom návrhu na vklad. Krajský súd považoval rozhodnutie žalovaného za nezákonné pre nedostatok dôvodov, ako aj pre vadu, ktorá mala vplyv na správnosť a zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, hoci jeho odôvodnenie smerovalo k posudzovaniu hmotnoprávnych podmienok vkladového konania podľa § 31 ods. 1, 2 katastrálneho zákona, účinného v čase podania návrhu.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je možné aplikovať právnu úpravu ustanovenú v § 250k ods. 1, veta druhá O.s.p., pretože zo skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa uvedených v rozsudku, ktorým krajský súd rozhodol v merite veci vyplýva, že v danom prípade nie sú splnené dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie práva na náhradu trov konania žalobcovi sčasti alebo celkom. Krajský súd uvedeným rozsudkom rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil podľa § 250j ods. 2 O.s.p. a z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že rozhodnutie žalovaného považoval za nezákonné pre nedostatočne zistený skutkový stav, pre nesprávne právne posúdenie veci, pre nedostatok dôvodov, ako aj pre vadu, ktorá spočívala v nesprávnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ teda žalobca namietal nezákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa z dôvodov, že správne orgány oboch stupňov vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam a k nesprávnym právnym záverom, na základe čoho došlo v oboch konaniach k nesprávne právnemu

postupu, čo spôsobuje nesprávnosť, nepreskúmateľnosť a neplatnosť ich rozhodnutí, treba mať za to, že súd prvého stupňa zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného z dôvodov namietaných žalobcom v jeho žalobe. Odvolací súd sa z uvedených dôvodov nestotožnil s právnym názorom žalovaného uvedeným v jeho odvolaní, ohľadne uplatnenia okolností hodných osobitného zreteľa v súvislosti s rozhodovaním o povinnosti náhrady trov konania.

Súd postupom podľa platnej právnej úpravy ustanovenej v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania riadi právnou úpravou ustanovenou v § 250k O.s.p. a v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. aj s právnou úpravou ustanovenou v tretej hlave tretej časti Občianskeho súdneho poriadku týkajúcej sa trov konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď sa riadil zásadou úspechu v konaní a teda rozhodol správne, pokiaľ žalobcovi priznal náhradu trov konania v dôsledku jeho úspechu v tomto konaní v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p. prvej vety a súčasne uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením jeho práva na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Odvolací súd v danom prípade nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce rozhodnutie o náhrade trov konania podľa druhej vety ust. § 250k ods. 1 O.s.p. nepriznať žalobcovi náhradu trov tohto konania. V danom prípade nie je možné posúdiť úspech žalobcu v konaní ani za čiastočný, pretože tým, že súd prvého stupňa zrušil len rozhodnutie žalovaného a nie aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, tak ako to žiadal žalobca v žalobe, využil právo úvahy v zmysle § 250j ods. 2, O.s.p., pričom nebol viazaný návrhom žalobcu na zrušenie aj prvostupňového správneho rozhodnutia.

Vzhľadom k tomu, že žalovaný v odvolaní proti napadnutému uzneseniu, ktorým súd prvého stupňa priznal žalobcovi náhradu trov konania, žiadal zmeniť toto rozhodnutie a žalobcovi nepriznať žiadne trovy konania, odvolací súd posúdil jeho odvolanie tak, že žalovaný namietal právo žalobcu na náhradu trov konania a súčasne výšku náhrady priznaných trov. Odvolací súd sa nestotožnil s postupom súdu prvého stupňa, keď pri vyčíslení výšky náhrady trov právneho zastúpenia vychádzal z výpočtového základu 1.400.000,-Sk, čím prvostupňový súd náležite nepostupoval v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“).

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že právna úprava ustanovená v § 11 vyhlášky účinnej v čase vzniku práva žalobcu na náhradu trov konania (rok 2008) výslovne neupravovala postup pri vyčíslení trov právneho zastúpenia a až novela vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vyhláškou č. 2009/2009 Z.z. doplnením ustanovenia § 11 odsekom 3 výslovne upravila postup pri vyčíslení trov právneho zastúpenia vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, podľa názoru ustálenej súdnej praxe v správnom súdnictve ide zásadne o veci, ktoré nie je možné objektívne oceniť peniazmi, pretože správne súdnictvo nie je založené na nachádzaní subjektívnych práv jednotlivca a určovaní ich spornej výšky pri peňažnom plnení, ale na posudzovaní či postup a samotné napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je zákonné alebo nie, teda predmetom súdneho prieskumu je posudzovanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu a nie vecné právo žalobcu, ktorého ochrany sa žalobca žalobou domáhal. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa mal postupovať pri vyčíslení trov právneho zastúpenia advokátom za všetky 4 úkony právnej služby podľa ust. § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení platnom do 31.12.2008, a to

vo výške 1/13 výpočtového základu, ktorá bola v roku 2008 - 1.465,--Sk za jeden úkon právnej služby.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 220 O.s.p. zmenil a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 2.000,--Sk (66,39 EUR) + 66 EUR t.j. spolu 132,39 EUR pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby vo výške 1 úkon á 1.465,--Sk x4 podľa ust. § 11 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 vyhlášky t.j. 5.860,--Sk + 19% DPH podľa ust. § 18 ods. 3 vyhlášky t.j. 1.113,40 Sk + režijný paušál podľa ust. § 15 vyhlášky vo výške 4x 190,--Sk t.j. 760,--Sk t.j. 7.733,40 Sk (256.70 EUR).

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1. Žalovanému nepriznal právo na náhradu trov tohto konania a to i vzhľadom na väčšinový úspech v tomto konaní, pretože mu zákon takéto právo nepriznáva.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 15. decembra 2010

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth